

Bilag 2

Cirkulære af 7. april 1987 til distriktstoldkamrene om ændring af rejsegodsreglerne

Ved bekendtgørelse af 6. april 1987, der træder i kraft den 7. april 1987, ændres bekendtgørelse om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m.v. dels således, at de hidtil gældende beløbsgrænser for told- og afgiftsfriheden reguleres under hensyn til den skete kursudvikling mellem den fælles europæiske regningsenhed (ECU) og den danske krone, dels således at told- og afgiftsfriheden for andre varer end tobaksvarer, spiritus, vin, parfume, toiletvand, kaffe og te begrænses.

Bestemmelserne, der indeholder de nævnte begrænsninger, lyder således:

»§ 4, stk. 5. For rejsende med bopæl i toldområdet er afgiftsfriheden efter stk. 1 og 4 betinget af, at den rejsende i overensstemmelse med reglerne i § 9, stk. 4, kan godtgøre, at rejsen uden for toldområdet har haft et andet formål end afgiftsfri indførsel, og at det indkøbte har karakter af sædvanligt indkøb på en sådan rejse.

§ 4, stk. 6. Afgørelse af, om afgiftsfrihed kan indrømmes efter stk. 5, må ske på grundlag af en samlet vurdering af rejsens karakter og varighed samt varernes art og mængde.

§ 4, stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 5 kan enhver rejsende ved indrejse i toldområdet dog afgiftsfrit medføre andre varer til en værdi, der ikke overstiger 275 kr.«

Ved afgørelse af, hvorvidt en vare kan indføres afgiftsfrit på grundlag af en samlet vurdering af rejsens karakter og varighed

samt varernes art og mængde, kan følgende lægges til grund:

Ved udlandsophold *over* 24 timer kan det almindeligvis antages, at rejsen har haft andet formål end afgiftsfri indførsel. Der kan i disse tilfælde afgiftsfrit indføres varer til en værdi af højst 2.750 kr./2.200 kr./350 kr.

Ved udlandsophold *under* 24 timer kan der afgiftsfrit indføres varer til en værdi af højst 275 kr. Efter bekendtgørelsen kan der derudover dog afgiftsfrit indføres varer op til det maksimale beløb (2.750 kr./2.200 kr./350 kr.), såfremt den pågældende kan godtgøre, at der er tale om sædvanligt indkøb på en sådan rejse.

Bekendtgørelsen definerer ikke nærmere, hvornår et indkøb kan anses for sædvanligt. Det er dog forudsat, at distriktstoldkamret anlægger en meget snæver fortolkning af udtrykket sædvanligt indkøb. Anskaffelse af f.eks. varige forbrugsgoder kan derfor ikke anses for sædvanligt indkøb. Det samme gælder for andre varer, der uden videre kan købes i Danmark. Det forhold, at en vare kan erhverves billigere i udlandet end i Danmark, kan ikke i sig selv medføre, at der er tale om sædvanligt indkøb. Dog kan anskaffelse af varer, der enten har en særlig forbindelse med det besøgte rejsemål, eller som er nødvendiggjort af ganske særlige omstændigheder, der er indtrådt under opholdet i udlandet, anses for sædvanligt indkøb.